

عنوان مقاله:

چالش ها و افق های نظریه پیچیدگی برای تربیت دینی

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد فرهنگ، دوره 6، شماره 24 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

احمد سلحشوری - استادیار دانشگاه بوعلی سینا همدان

معصومه خنکدارطراسی - کارشناسی ارشد فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش بررسی چالش ها و افق های نظریه پیچیدگی برای تربیت دینی است. روش پژوهش این مقاله توصیفی تحلیلی است. نظریه پیچیدگی یک نظریه حیاتی، تکاملی و انطباقی است و می توان گفت که این نظریه علم مطالعه سیستم های انطباقی است و با مسائل پیچیده سروکار دارد و اساسا ریشه در بیولوژی دارد. این نظریه تاکید می کند که در جهان علت ها بسیار پیچیده اند و نتایج تنها با یک علت اتفاق نمی افتند و بر ویژگی هایی مانند بازخورد، انطباق، آشفتگی، خود تحلیلی، ارتباط، خودسازماندهی، حساسیت بالا، جاذبه های ناآشنا، غیرخطی بودن تاکید می کند. این مقاله به دنبال آن است که باتوجه به ویژگی ها و پیش فرض های نظریه پیچیدگی، چالش ها و افق های فراروی تربیت دینی را بیان کند. تربیت دینی بر اموری مانند سلسله مراتب، مطلق گرایی، ارادی بودن رفتار، واقعیت، باطن گرایی و حد و مرز داشتن امور تاکید می کند. یافته های پژوهش نشان داد که باتوجه به نظریه پیچیدگی، مواردی چون گرفتارشدن در شک گرایی مبهم، بی مسئولیتی، ضد بازنمایی، نفی سلسله مراتب، نسبی گرایی اخلاقی، عدم قطعیت و شکستن حد و مرزها را می توان چالش های فراروی تربیت دینی تلقی کرد و افق های فراروی تربیت دینی را نیز می توان اعتقاد به یک نیروی ماورای ماده، کل گرایی، جایگاه اراده و اختیار انسان، هدفمندی هستی، وحدت در عین کثرت، بعد پنهان و باطنی و رابطه علیت متقابل دانست.

کلمات کلیدی:

نظریه پیچیدگی، چالش ها، افق ها، تربیت دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1453372>

